NORAKSTS
Lieta Nr. A42414805
143/AA43-0059-09/5

# SPRIEDUMS
## Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2009.gada 5.janvārī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja S.Zakrevska,
tiesneses I.Amona un S.Liniņa,

piedaloties atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Dobeles rajona policijas pārvaldes pilnvarotajam pārstāvim Jānim Apinim,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta par *A.R.*, personas kods */dzēsts personas kods/*, pieteikumu par Dobeles rajona policijas pārvaldes 2005.gada 25.augusta lēmuma Nr.020-20/19/R-136 atcelšanu, sakarā ar *A.R.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 31.maija spriedumu.

## Aprakstošā daļa

[1] Administratīvajā rajona tiesā 2005.gada 28.septembrī saņemts *A.R.* pieteikums par Dobeles rajona policijas pārvaldes (turpmāk – Dobeles RPP) 2005.gada 25.augusta lēmuma Nr.020-20/19/R-136 (turpmāk – Lēmums) atcelšanu.

Pieteicējs Lēmumu lūdz atcelt šādu iemeslu dēļ.

[1.1] 2005.gada 27.jūnijā tika pieņemts lēmums Nr.020/KP 029483 (turpmāk – sākotnējais lēmums) atņemt pieteicējam visu kategoriju transporta līdzekļu vadīšanas tiesības uz 2 gadiem un piemērot naudas sodu Ls 400 apmērā saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) $149.^{15}$ panta ceturto daļu par 2005.gada 25.jūlijā it kā automašīnas vadīšanu alkohola ietekmē. Pieteicējs nav vadījis automašīnu alkohola reibumā.

[1.2] Par sākotnējo lēmumu pieteicējs iesniedza sūdzību un 2005.gada 25.augustā ar Lēmumu sākotnējais lēmums tika atstāts spēkā.

[1.3] Pieteicējs uzskata Lēmumu par nepamatotu, jo protokols tika sastādīts sakarā ar iepriekš pastāvējušām personiskām nesaskaņām ar policijas darbiniekiem. Pieteicējs bija lietojis bezalkoholisko alu, un tāpēc viņš oda pēc alus. Pieteicējam policisti draudēja ar arestu, ja viņš atteiksies parakstīt protokolu un neatzīsies, ka dzēris alkoholu.

[2] Iestāde rakstveida paskaidrojumā Administratīvajai rajona tiesai norāda, ka pieteikumu neatzīst šādu iemeslu dēļ.

[2.1] 2005.gada 25.jūlijā plkst.03.48 Dobelē pa Zaļo ielu virzienā uz Baznīcas ielu, *A.R.* vadīja automašīnu VolksWagen Multivan ar valsts reģistrācijas numuru */dzēsta valsts reģistrācijas numura zīme/*. Tajā laikā Dobeles RPP Kārtības policijas Ceļu policijas darbinieki veica patrulēšanu, un ar dienesta automašīnu brauca pa šo ielu pretī minētajai automašīnai. Ceļu policijas darbinieki laicīgi apstājās, izkāpa no dienesta automašīnas un ar nepārprotamu zižļa žestu norādīja pieteicēja automašīnai apstāties. Kad tā apstājās, Ceļu policijas darbinieks nekavējoties piegāja pie automašīnas vadītāja. Sarunājoties ar vadītāju, ceļu policijas darbinieks sajuta vadītāja *A.R.* elpā alkoholam raksturīgu smaku un piedāvāja veikt alkohola pārbaudi izelpotajā gaisā. Vadītājs piekrita pārbaudei ar alkometru LION SD-400 Nr.15775D, kas ir verificēts. Tika fiksēti divi nolasījumi: plkst.03.50 – 1,71 promile un plkst.04.11 – 1,68 promiles. Ievērojot iespējamo alkometra kļūdu +/– 8%, minimālais nolasījums uzskatāms - 1,55 (1,68-0,1344) promiles.

[2.2] Saskaņā ar Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 39.1.2.punkta prasību neievērošanu, par ko atbildība paredzēta LAPK 149.$^{15}$ panta ceturtajā daļā, tika sastādīts protokols par administratīvo pārkāpumu. Paskaidrojumu sadaļā pieteicējs pašrocīgi ierakstīja „vadīju automašīnu uz mājām. Izdzēru alu 3 pudeles", tātad nenoliedz to, ka vadījis transportlīdzekli, būdams pirms tam lietojis alkoholu.

[2.3] 2005.gada 27.jūlijā Dobeles RPP Kārtības policijas Ceļu policijas priekšnieks, vadoties pēc LAPK 270.panta piektās daļas, pārkāpēja prombūtnē izskatīja pieteicēja administratīvā pārkāpuma lietu un saskaņā ar LAPK 275.panta pirmās daļas 1.punktu un 260.panta trešo daļu pieņēma sākotnējo lēmumu, uzliekot naudas sodu Ls 400 apmērā un atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz diviem gadiem. Vadoties no LAPK 308.panta un 309.panta vadītāja apliecība JA 096364 tiek konfiscēta. Lai gan šis nav vienīgais pieteicēja administratīvais pārkāpums ceļu satiksmē gada laikā, tomēr viņam tika piemērots vismazākais iespējamais sods par šādu nodarījumu.

[2.4] 2005.gada 15.augustā Dobeles RPP tika saņemts pieteicēja iesniegums ar lūgumu pārskatīt lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā. Izskatot pēc būtības šo iesniegumu un administratīvās lietas materiālus, Dobeles RPP priekšnieka p.i. ar Lēmumu atstāja negrozītu Dobeles RPP Kārtības policijas Ceļu policijas lēmumu.

[2.5] Iepriekš pieteicējs gada laikā jau septiņas reizes saukts pie administratīvās atbildības, no kā var secināt, ka pieteicējs šāda veida pārkāpumus veic regulāri un atklāti ignorē Ceļu satiksmes noteikumu prasības. Lai samazinātu ceļu satiksmes negadījumu skaitu valstī, pēdējā laikā tiek plašāk izvērsta cīņa ar iereibušiem autovadītājiem, jo viens no galvenajiem ceļu satiksmes negadījumu iemesliem ir tieši alkohola reibums, tāpēc tieši

transportlīdzekļu vadīšanas aizliegums ir visietekmīgākais soda veids par šādu pārkāpumu.

[2.6] Pieteikumā pieteicējs norāda, ka nav lietojis alkoholu, tomēr šis apgalvojums ir pretrunā ar paša pieteicēja paskaidrojumu protokolā par administratīvo pārkāpumu un ceļu policijas liecībām. Pieteikumā minēts, ka pieteicējs apturēts un no viņa oda pēc alus, jo viņš bija lietojis bezalkoholisko alu, taču ceļu policijas darbinieki ar alkometru Lion SD-400 nevar konstatēt, tieši kādu alkoholisku dzērienu pārbaudāmais ir lietojis, bet tikai pārbaudāmās personas asinīs esoša alkohola koncentrāciju. Ja pieteicējs uzskata, ka viņa dzertais bezalkoholiskais alus ir uzrādījis promiles, tad viņam ir jāgriežas pie konkrētā alus izgatavotāja.

[2.7] Ņemot vērā iepriekš minēto, uzskatāms, ka pieteicēja vaina administratīvā pārkāpuma lietā pēc LAPK 149.[15] panta ceturtās daļas pierādīta ar lietā esošajiem materiāliem un Lēmuma grozīšanai vai atcelšanai nav pamata.

[3] Ar Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 31.maija spriedumu pieteikums noraidīts.

Spriedumā norādīts turpmāk minētais.

[3.1] Tiesa konstatē, ka atbildētājs Lēmumu pamatojis ar LAPK 284., 285., un 186.panta pirmās daļas 1.punktu, kā arī Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 80.panta otro daļu un 81.panta 1.punkta 1.apakšpunktu.

Saskaņā ar LAPK 214.pantu lietas par pārkāpumiem, atbildība, par kuru izdarīšanu paredzēta LAPK 149.[15] panta ceturtajā daļā, izskata Valsts policijas iestādes. Savukārt, saskaņā ar LAPK 269.pantu, administratīvā pārkāpuma lietu izskata pēc pārkāpuma izdarīšanas vietas.

Līdz ar minēto tiesa secina, ka pārsūdzētā Lēmuma pieņemšanā ir ievēroti lēmuma izdošanas formālie un procesuālie priekšnoteikumi, tai skaitā - funkcionālā un teritoriālā piekritība.

[3.2] Lietā nav strīda par to, ka pieteicējs 2005.gada 25.jūlijā, Dobelē, pa Zaļo ielu virzienā uz Baznīcas ielu vadīja transportlīdzekli. Pieteicējs noliedz, ka būtu transportlīdzekli vadījis, atrodoties alkoholisko dzērienu ietekmē.

LAPK 9.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Tātad, lai piemērotu administratīvo atbildību, ir jākonstatē administratīvā pārkāpuma sastāvs konkrētas personas – šajā gadījumā pieteicēja – darbībās.

[3.3] Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 39.1.2.punktu, transportlīdzekļa vadītājam aizliegts vadīt transportlīdzekli, ja alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,5 promiles – transportlīdzekļa vadītājiem,

kuriem mehānisko transportlīdzekļu vadīšanas stāžs ir lielāks par diviem gadiem.

Savukārt LAPK 149.[15] panta ceturtajā daļā paredzēts, ka par transportlīdzekļa vadīšanu (..), ja izelpotā gaisa vai asins pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 1,5 promiles.

[3.4] Izvērtējusi lietas materiālus, tiesa nonāk pie secinājuma, ka pieteicēja vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts LAPK 149.[15] panta ceturtajā daļā, lietā atzīstama par pierādītu, pamatojoties uz turpmāk izklāstītajiem argumentiem un pierādījumiem.

[3.4.1] Saskaņā ar LAPK 243.panta (pierādījumi) pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Savukārt, LAPK 243.panta otrā panta daļa paredz, ka šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Tādējādi tiesa secina, ka iepriekšminētie pierādīšanas līdzekļi ir noteikti ārējā normatīvajā aktā un fakti (ziņas par faktiem), kas iegūti un procesuāli nostiprināti ar šiem līdzekļiem, var kalpot par pierādījumiem administratīvajā lietās, tai skaitā arī konkrētajā lietā.

[3.4.2] No protokola par administratīvo pārkāpumu ceļu satiksmē ir konstatējams, ka pieteicējs 2005.gada 25.jūlijā plkst.03.48 vadījis transportlīdzekli Dobelē, pa Zaļo ielu virzienā uz Baznīcas ielu. Alkohola koncentrācijas izelpotā gaisā pārbaudē konstatēts, ka alkohola koncentrācija asinīs ir 1,55 promiles.

Mērījums fiksēts ar mērierīci – alkometru Lion – SD-400 Nr.15775D.

[3.4.3] Tāpat no protokola konstatējams, ka pieteicējs ar protokolu ir iepazinies, ko apliecinājis ar savu parakstu.

Bez tam, pieteicējs sadaļā „Paskaidrojums" pašrocīgi ierakstījis: „ ...automašīnu vadīju uz mājām, es izdzēru 3 alus pudeles."

Savukārt attiecībā uz Ceļu policijas darbinieku iespējamajiem procesuālajiem pārkāpumiem (prettiesisku nogādāšanu policijas iecirknī, neiepazīstināšanu ar procesuālajām tiesībām, u.tml.) pieteicējs nav norādījis.

[3.4.4] Tiesu praksē lietās par personu saukšanu pie administratīvās atbildības, tieši personu, kas tiek saukti pie atbildības sākotnējos paskaidrojumos norādītajam tiek piešķirta augsta ticamība.

Savukārt, lietas apstrīdēšanas gaitā, t.i. pēc tam, kad jau uzlikts administratīvais sods, izvirzītos argumentus, ka, norādot izdzertās 3 alus

pudeles, bija domātas – 3 bezalkoholiskā alus pudeles, kā arī to, ka policijas darbinieki piespieduši pieteicēju ierakstīt attiecīgi paskaidrojuma tekstu, tiesa vērtē kritiski, kā sniegtus ar mērķi izvairīties no atbildības par izdarīto administratīvo pārkāpumu.

[3.4.5] Tiesa lietā nerod objektīvu pamatojumu apšaubīt Ceļu policijas darbinieka *V.G.* dienesta ziņojumā izklāstītos faktus, kas tiesas sēdē tika apstiprināti ar liecinieka liecību.

[3.4.6] Izvērtējusi lietas materiālus kopumā, tiesa nerod apstiprinājumu tam, ka konkrētajam Ceļu policijas darbiniekam būtu pamats būt neobjektīvam attiecībā pret pieteicēju. Uz šādu apstākļu pastāvēšanu tiesas sēdē norādīja pieteicējs, paskaidrojot, ka vienam no Ceļu policijas darbiniekiem pastāv personiska rakstura nepatika pret pieteicēju, savukārt citi policijas darbinieki rīkojas kolēģa interesēs.

[3.5] No lietas materiālos esošajām alkometra Lion SD-400 Nr.15775D izdrukām konstatējams, ka alkometra rādījumi (plkst.03.50 - 1.71 promile un plkst.04.11 - 1,68 promile) pieteicējam tikuši uzrādīti, savukārt no transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokola konstatējams, ka pieteicējs ar savu parakstu apliecinājis, ka piekrīt veiktās pārbaudes rezultātiem (ņemot vērā iespējamo 8% novirzi, - 1,57 promile un 1,55 promile).

[3.5.1] Tiesa par pamatotu atzīst pieteicēja pilnvarotā pārstāvja argumentu, ka ar konkrēto alkometru nav iespējams konstatēt konkrētu alkohola veidu, kādu persona ir lietojusi.

Tai pat laikā tiesas ieskatā šim argumentam lietā nav izšķirošas nozīmes, jo neviena tiesību norma neparedz pienākumu atbildētājam konstatēt, kādu tieši alkoholu persona, kurai konstatēta alkohola koncentrācija asinīs, ir lietojusi.

[3.5.2] Tāpat tiesa noraida kā nepamatotu argumentu, ka bezalkoholiskā alus lietošana nevar izraisīt alkohola koncentrāciju asinīs pieteicējam konstatētajā apmērā. Tiesas ieskatā konkrētais arguments pēc sava satura ir hipotētisks pieņēmums, kas lietā nav pamatots ar objektīviem pierādījumiem. Bet tam norādei uz konkrēta veida un daudzuma alkohola lietošanu lietā nav izšķirošas nozīmes, jo konkrētā administratīvā pārkāpuma sastāvu veido alkohola koncentrācija transportlīdzekļa vadītāja asinīs, nevis kāda konkrēta alkohola veida lietošanas fakts.

[3.5.3] Lietas materiālos nav rodams objektīvs pamats apšaubīt konkrētās mērierīces – alkometra Lion SD-400 Nr.15775D rādījumus, ko ne transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokola, ne administratīvā protokola sastādīšanas laikā nav apstrīdējis arī pats pieteicējs.

[3.6] Pastāvot iepriekš konstatētajiem lietas apstākļiem, tiesa secina, ka lietā ir objektīvi pierādīta pieteicēja vaina administratīvā pārkāpuma, atbildība par kuru iestājas saskaņā ar LAPK 149.[15] ceturto daļu, izdarīšanā, atbildētājs ir pareizi piemērojis tiesību normas, nav pieļāvis būtiskus procesuālus pārkāpumus, kas ietekmējuši Lēmumu pēc būtības.

[3.7] Par LAPK 149.[15] panta ceturtajā daļā (redakcijā, kas spēkā pārkāpuma izdarīšanas brīdī) paredzētā administratīvā pārkāpuma: par

transportlīdzekļa vadīšanu (..), ja izelpotā gaisa vai asins pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 1,5 promiles izdarīšanu, uzliek naudas sodu no četrsimt līdz piecsimt latiem un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 2 gadiem (..).

No lietas materiāliem konstatējams, ka atbildētājs noteicis pieteicējam naudas sodu Ls 400 apmērā, kas atbilst piemērotās normas minimālajai sankcijai, kā arī piemērojis normā noteikto papildsodu – transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu uz 2 gadiem.

Tiesa secina, ka konkrētajā gadījumā likumdevējs noteicis iestādei rīcības brīvību tikai attiecībā uz naudas soda apmēra noteikšanu, savukārt papildsoda piemērošanā papildus lietderības apsvērumi nav izdarāmi.

Tādējādi tiesa atzīst, ka atbildētājs, nosakot pieteicējam naudas sodu minimālā piemērotās normas sankcijā noteiktajā apmērā, nav pieļāvis kļūdas lietderības apsvērumu izdarīšanā (izvērtējis, ka nepastāv atbildību mīkstinoši apstākli, bet pastāv atbildību pastiprinoši apstākļi), līdz ar ko Lēmums ir atzīstams par tiesisku un pamatotu, tādēļ ir atstājams negrozīts.

[4] 2007.gada 21.jūnijā saņemta pieteicēja apelācijas sūdzība par Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 31.maija spriedumu (pieteicēja pilnvarotā pārstāvja *E.Dž.* iesniegtie papildinājumi saņemti 2007.gada 22.jūnijā).

Sūdzībā norādīts, ka Administratīvās rajona tiesas spriedums ir netaisnīgs un atceļams šādu apsvērumu dēļ.

[4.1] 2005.gada 25.jūlijā plkst.03.48 pieteicēju aizturēja Dobeles RPP darbinieki. Pirms tam pieteicējs bija dzēris bezalkoholisko alu. Automašīnā bez pieteicēja vēl atradās pasažieri, kuri bija lietojuši alkoholu, no kuriem policisti varēja sajust alkohola smaku.

Jau vairākas nedēļas pirms 2005.gada 25.jūlija Dobeles ceļu policista *J.R.* pārinieks *V.G.* izplatīja baumas, ka atriebšoties sakarā ar personisko nepatiku (greizsirdība par draudzeni).

2005.gada 25.jūlijā ceļu policists *V.G.*, cenšoties izpatikt maiņas biedram *J.R.*, pieteicēju apturot, draudēja ar arestu, ja pieteicējs atteiksies parakstīt protokolu un, ja neatzīsies, ka ir dzēris alkoholiskos dzērienus.

Sakarā ar to, ka brīvdienā nakts laikā, kad policijā ir tikai dežuranti, pret pieteicēju iespējams nekontrolēti pielietot fizisku spēku, pieteicējs bija spiests protokolu parakstīt (Dobeles RPP pēdējos gados pēc nogādāšanas izolatorā fiziskas ietekmes rezultātā miruši vairāki cilvēki). Policistu draudus iepriekš, un arī pieteicēju aizturot, pieteicējs uztvēra nopietni, tāpēc parakstīja protokolu.

[4.2] Patiesībai neatbilst tiesas apgalvojums, ka: „Paskaidrojumu sadaļā pieteicējs pašrocīgi ierakstījis "vadīju automašīnu uz mājām. Izdzēru alu 3 pudeles, tātad nenoliedz to, ka vadīju transporta līdzekli būdams pirms tam lietojis alkoholu." Paskaidrojumā nav rakstīts, ka pieteicējs būtu lietojis alkoholisko alu, tādēļ nav pierādījums, ka pieteicējs būtu lietojis alkoholu pirms sēdās pie stūres. Pieteicējs lūdz tiesu noskaidrot, vai 2005.gada 25.jūlijā

pielietotais alkometrs Lion SD-400, Nr.15775D, bija sertificēts, jo tajā laikā policija lietoja alkometrus, kuri varēja nebūt sertificēti, un vai šādi alkometri tika atļauti lietošanā ceļu policijā. Pieteicējam pašam nav iespējams to noskaidrot, jo valsts iestāde nesniedz šādas ziņas.

[4.3] Tiesas secinājumi, kuri balstīti uz ceļu policista *V.G.* kā liecinieka liecībām, ir neobjektīvi. *V.G.* bija personiski ieinteresēts sastādīt pieteicējam protokolu par automašīnas vadīšanu alkohola ietekmē, jo pastāvīgi izrādīja pret pieteicēju personisku nepatiku – pēc 2005.gada 25.jūlija, kā arī pirms tam, bez jebkādas vajadzības stādinot pieteicēja, pieteicēja draudzenes un mātes vadītās automašīnas. Atsevišķās dienās *V.G.* un *J.R.* ar dienesta automašīnām dežūrēja pie pieteicēja mājas Dobelē, */dzēsta adrese/*.

[4.4] Spriedums nevar būt objektīvs, ja tas balstīts uz ieinteresētā policista kā liecinieka liecības. *V.G.* pieteicējam ir labi pazīstams un arī viņš pieteicēju labi pazīst. *V.G.* tiesas sēdē neteica patiesību, ka pieteicēju nepazīstot. Pieteicējs uzskata, ka viņam ir tiesības apstrīdēt protokolā ierakstītos faktus pēc protokola sastādīšanas, jo protokolu parakstīju policijas draudu ietekmē. Pieteicēja paraksts uz protokola nav apliecinājums tam, ka pieteicējs piekrīt alkometra rādītājam. Policisti nedeva pieteicējam iespēju iepazīties ar protokolā uzrakstīto, pieteicēju pazina, bet, ļaunprātīgi izmantojot dienesta stāvokli, nogādāja pieteicēju policijā.

[4.5] Tiesa nav ievērojusi LAPK 244.pantu un APL 154.pantu.

Tiesa nav vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izvērtējusi visus lietas apstākļus, piešķirot godīguma un patiesuma monopolu ceļu policijas darbinieku liecībām. Tajā pašā laikā pilnībā tiek ignorētas pieteicēja liecības, neņemot vērā, ka pieteicējam nav iespējas savādāk pierādīt savu nevainīgumu.

[4.6] Tiesa nav ņēmusi vērā, ka 2005.gada 25.jūlija protokols par administratīvo pārkāpumu tika parakstīts un paskaidrojumi tajā ierakstīti policijas darbinieku draudu ietekmē.

Policijas iecirknī pieteicējam tika draudēts ar „ietupināšanu" uz 15 diennaktīm, ja viņš neparakstīšot protokolu un neierakstīšot, ka dzēris alu.

[4.7] Tiesa nav ņēmusi vērā, ka ar alkometru Lion SD-400 ir iespējas manipulēt.

[4.8] Tiesa nav ņēmusi vērā, ka ceļu policijas darbinieki, sastādot protokolu, neizskaidroja pieteicējam viņa tiesības un pienākumus.

[4.9] Tiesa nav ņēmusi vērā, ka, pieņemot sākotnējo lēmumu, pieteicējs netika uzaicināts uz lietas izskatīšanu.

Saskaņā ar APL 260.panta trešo daļu lietu bez personas klātbūtnes var izskatīt tikai tad, ja ir zināms, ka tai savlaicīgi paziņots par lietas izskatīšanas vietu un laiku, un ja no tās nav saņemts lūgums atlikt lietas izskatīšanu.

Pieteicējam netika paziņots par lietas izskatīšanas vietu un laiku.

[4.10] Tiesa nav ņēmusi vērā, ka pieteicēju nelikumīgi nogādāja policijas iecirknī.

LAPK 251.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka, lai sastādītu protokolu par administratīvo pārkāpumu, ja to nevar sastādīt uz vietas un ja protokola

sastādīšana ir obligāta, pārkāpēju var nogādāt policijā, Zemessardzes vai Robežsardzes dienesta telpās vai pagasta valdē policists, zemessargs, robežsargs vai karavīrs. Saskaņā ar šā panta otro daļu. ja izdarīti transporta līdzekļu lietošanas noteikumu pārkāpumi vai kustības kārtības un drošības noteikumu pārkāpumi, (...) pārkāpēju var nogādāt policijā uz to pilnvarota persona, ja pārkāpējam nav personas dokumentu un nav liecinieku, kuri var sniegt nepieciešamās ziņas par viņu.

Pieteicējs vadītāja apliecību uzrādīja uz vietas (*V.G.* 2005.gada 15.augusta ziņojums), un policijas darbiniekiem nebija nekādu likumīgu pamatu, kāpēc pieteicējs bija jānogādā policijas iecirkni protokola sastādīšanai. Pie tam gadījumā, ja pieteicējs nepiekrita alkohola koncentrācijas pārbaudei izelpojamā gaisā, policijas darbiniekiem bija pienākums viņu nogādāt medicīnas iestādē, nevis policijas iecirknī.

[4.11] Pieteicējam ir personiskās nesaskaņas ar kādu no Ceļu policijas darbiniekiem.

Viena Ceļu policijas darbinieka draudzene kādreiz sāka draudzēties ar pieteicēju, un protokols tika sastādīts sakarā ar iepriekš pastāvējušām personiskām nesaskaņām ar Ceļu policijas darbinieku.

[5] Iestāde 2007.gada 25.jūlijā saņemtajā paskaidrojumā pilnā apmērā piekrīt Administratīvās rajona tiesas spriedumam un neatzīst apelācijas sūdzībā ietverto pieteicēja prasījumu par Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 31.maija sprieduma atcelšanu.

[6] Uz tiesas sēdi pieteicējs un pieteicēja pārstāvis neieradās. Par tiesas sēdes vietu un laiku paziņots likumā noteiktajā kārtībā. Administratīvā apgabaltiesa nekonstatēja APL 268. un 269.pantā minētos apstākļus, kas būtu par pamatu lietas izskatīšanas atlikšanai, tādēļ atzina, ka lietu var izskatīt bez pieteicēja klātbūtnes.

Iestādes pārstāvis apelācijas sūdzību neatzina, minēja iepriekš norādītos argumentus.

## Motīvu daļa

[7] Noklausījusies administratīvā procesa dalībnieka paskaidrojumus un izvērtējusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pieteicēja apelācijas sūdzība nav pamatota, bet pieteikums ir noraidāms.

[8] APL 307.panta ceturtā daļa nosaka, ka gadījumā, kad tiesa, izskatot apelācijas sūdzību, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tādēļ pievienojas šai motivācijai.

[9] Apelācijas sūdzībā pamatā izteikti iebildumi pret pirmās instances tiesas sniegto pierādījumu (administratīvā pārkāpuma protokols, protokolā ierakstītie pieteicēja paskaidrojumi, pieteicēja paskaidrojumi tiesas sēdē, *V.G.* dienesta ziņojums un liecība tiesas sēdē) novērtējumu. Norādīts, ka pieteicējs piespiests parakstīt protokolu, pretlikumīgi nogādāts policijas iecirknī personības noskaidrošanai, un viņam nav izskaidrotas tiesības. Sodīts personiska konflikta dēļ ar policijas darbinieku.

Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa ir noskaidrojusi visus būtiskos lietas apstākļus un lēmumā analizējusi pierādījumus, arī tos, pret kuru novērtējumu iebilst pieteicējs apelācijas sūdzībā, turklāt, kā Administratīvā apgabaltiesa atzina iepriekšējā punktā, tos novērtējusi pareizi, atzīstot, ka iestāde, izdodot lēmumu, piemērojusi pareizās materiālo tiesību normas un nav pieļāvusi būtiskus procesuālus pārkāpumus.

Apstāklis, ka atšķiras pieteicēja un tiesas viedoklis par pierādījumu novērtējumu, nav pamats atzīt, ka tiesa lietas apstākļus nav izvērtējusi vispusīgi, pilnīgi vai objektīvi.

Jānorāda, ka pieteicējs nav norādījis un apelācijas instancē nav lūdzis pieaicināt lieciniekus (piemēram, konfliktā iesaistīto meiteni), kas varētu apstiprināt policijas darbinieku personisko nepatiku un ieinteresētību nepamatoti sodīt pieteicēju, līdz ar to Administratīvajai apgabaltiesai nerodas nekādas pamatotas šaubas, kuras būtu papildus pārbaudāmas lietas izskatīšanas laikā.

[10] Apelācijas sūdzībā norādīts, ka pieteicējam nav paziņots par administratīvā pārkāpuma izskatīšanas vietu un laiku.

Administratīvā apgabaltiesa šo argumentu atzīst par nepamatotu. Saskaņā ar LAPK 270.panta piekto daļu konkrētā administratīvā pārkāpuma lieta bija jāizskata trīs dienu laikā. Par lietas izskatīšanas laiku un vietu pieteicējs bija informēts, jo tāds ieraksts ir izdarīts administratīvā pārkāpuma protokolā (35.lietas lapa), kuru pieteicējs ir parakstījis, kā arī saņēmis protokola norakstu.

Tāpat Administratīvā apgabaltiesa nekonstatē, ka pieteicējs būtu kavēts izlietot kādas tiesības ne lietas pirmreizējās izskatīšanas laikā, ne arī lietas apstrīdēšanas stadijā. Uz konkrētu tiesību ierobežojumu un attiecīgu iespējamu ietekmi uz lietas galarezultātu pieteicējs nav norādījis, kā arī Administratīvā apgabaltiesa to nesaskata no lietas materiāliem.

[11] Apelācijas instancē papildus tika izprasīts pierādījums – alkometra verificēšanas sertifikāta Nr.F3332V05 kopija (126.lietas lapa), kas apliecina, ka 2005.gada 25.jūlijā, kad policijas darbinieks veica pieteicēja izelpotā gaisa pārbaudi, ierīce bija derīga mērījumu veikšanai. Ņemot vērā minēto, tiesa

secina, ka alkometra Lion SD-400 Nr.015775D mērījumi lietai pievienotajās alkometra izdrukās ir pieļaujams un ticams pierādījums.

[12] Ar Administratīvās rajona tiesas 2006.gada 23.marta lēmumu apmierināts pieteicēja lūgums par Lēmuma darbības apturēšanu daļā par transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu līdz spēkā stāsies tiesas spriedums administratīvajā lietā.

Saskaņā ar APL 185.panta septīto daļu, ja tiesa noraida pieteikumu par administratīvā akta atcelšanu (..), administratīvā akta darbība atjaunojas ar dienu, kad spriedums stājas spēkā.

Tādējādi Lēmuma darbība ar tiesas lēmumu apturētajā daļā atjaunojas ar sprieduma spēkā stāšanās dienu.

## Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307.pantu un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

**nosprieda:**

Noraidīt *A.R.*, personas kods */dzēsts personas kods/*, pieteikumu par Dobeles rajona policijas pārvaldes 2005.gada 25.augusta lēmuma Nr.020-20/19/R-136 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja *(paraksts)* S.Zakrevska

Tiesneses *(paraksts)* I.Amona

*(paraksts)* S.Liniņa

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese S.Zakrevska
Rīgā, 2009.gada 5.janvārī